Regió7, 06/08/20

UNA MICA DE TOT

Miquel Spa

miquelspa@regio7.cat

El temps aturat del refugi

En qualsevol ruta, a peu o en bicicleta, un dels moments màgics de la jornada és el posterior a l'esforç. Després dels reptes del camí i la dutxa reparadora, l'estona prèvia al sopar és una delícia. És el moment de repassar el dia, de gaudir d'una experiència que ja comença a ser record i abandonar-se al repòs. Als refugis aquest moment agafa el seu màxim potencial. L'excursionista descansa a redòs de l'edifici enmig de la natura immensa sabent que entre aquelles parets hi té el punt necessari d'acompanyament i comoditat. El refugi és un oasi d'humanitat enmig d'una natura que de nit se'ns presenta salvatge i inhòspita. Descansant d'una ruta al refugi dels Cortals de l'Ingla, constato que aquest tipus d'establiment és un dels grans perjudicats de la crisi sanitària. La gent no s'atreveix a dormir en espais reduïts. Ara, a més, molts dels que van a la muntanya ja no hi van per caminar sinó per córrer. Aturar-se al refugi és, per a aquests, una pèrdua de temps en la lluita contra el crono. Una filosofia als antípodes de la del refugi, on el temps sembla aturar-se. De la mateixa manera que el ramader és el jardiner de la plana, el que assegura el verd a la vall, el guarda del refugi és el vigilant de les muntanyes, el que garanteix les travesses en les alçades remotes regalant-nos moments màgics.